

Predragi, neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Počelo je Došašće ovim sretnim i nestrpljivim tjednima pripreme za Božić. Još jednom se prisjećam riječi svetoga Josemarije zadnjih mjeseci njegova zemaljskoga puta prigodom ove velike kršćanske svetkovine. Dok smo promatrali otkupiteljske Božje planove, koji su već bili očigledni u Betlehemu i u Nazaretu, poticao nas je da promislimo kako *nas Bog uči da se potpuno zatajimo. Vidite u kakvom ambijentu se Krist rodio. Sve tamo nas potiče na bezuvjetno predanje (...).*

*Bilo bi dovoljno sjetiti se tih prizora i da se mi ljudi sasvim postidimo i ispunimo svetim i djelotvornim odlukama. Treba se zasititi tom novom logikom koju je započeo Bog dolaskom na zemlju. U Betlehemu nitko ništa ne prisvaja. Tamo se ne čuje govoriti o mojoj časti, ni vremenu, ni radu, ni o mojim idejama, ni o mojim ukusima, ni o mojem novcu. Tamo se sve stavlja na služenje veličanstvenoj igri Boga s ljudima, a to je Otkupljenje. Napuštajući svoju oholost obznanit ćemo Gospodinu sa svom ljubavlju djeteta: ego servus tuus, ego servus tuus, et filius ancillae tuae (Ps 115, 16): tvoj sam sluga, tvoj sam sluga, sin tvoje službenica, Marije: pouči me da ti služim<sup>1</sup>.*

Ta beskrajna ljubav Božja prema ljudima ponovno se posebno očituje u *Godini milosrđa* koju će Papa proglasiti slijedećeg 8.12., na svetkovinu Bezgrešnog Začeca. Požurimo korake ovih zadnjih dana kako bi nas otvaranje Svetih Vrata, simbola božanskog oprosta, zateklo dobro pripremljene da u svojem srcu sačuvamo tolike Božje darove. Oponašajmo pobožnost i potrebu kojima se sveti Josemarija još od prve mladosti utjecao Bogu koji ljubi i koji je blizu svojih stvorenja.

Kristovo utjelovljenje i rođenje pale veliko svjetlo nad sudbinom čovječanstva koje je pozvano na usko zajedništvo s Bogom. Obiteljska ustanova, u čijem se okružju želio roditi Gospodin, pokazuje nam jasan odsjaj prisnog zajedništva triju Osoba Presvetoga Trojstva, u jedinstvu jednoga pravoga Boga. Sveti Pavao tvrdi da Bog Otac daje *ime svakom očinstvu na nebu i na zemlji*<sup>2</sup>. Sveto Trojstvo se uzdiže kao vrhovni model zajedništva koje mora vladati među ljudima, zakodier i u svakom domu. Kako bi nam olakšalo i ohrabrilo nas da branimo to zajedništvo, odlučilo je pomoću Svete Obitelji iz Betlehema otvoriti nam konkretnu stazu za svakodnevan hod. Zar vam se ne čini divna nježnost Boga prema svojoj djeci? Mogao se otkriti na tisuće različitih načina, ali odabrao je onaj kojim se više ističe nježnost njegova Srca. Kao što tvrdi knjiga Mudrih izreka, već prije stvaranja božanska Mudrost kaže: *bila sam kraj njega, kao graditeljica, bila u radosti, iz dana u dan, igrajući pred njim sve vrijeme: igrala sam po tlu njegove zemlje, i moja su radost djeca čovjekova*<sup>3</sup>.

Svjetlo Kristova rođenja sa sobom donosi snagu koja razbija tamu ovog našeg svijeta koji se na toliko načina trsi da se udalji od Boga. Podsjeća nas svjetlo koje je navijestio prorok koje ništa i nitko ne može zatamniti: *Narod koji je u tmini hodio svjetlost vidje veliku; one što mrklu zemlju obitavahu svjetlost jarka obasja*<sup>4</sup>. To svjetlilo nastavlja i sada svijetliti svom svojom dobrotom, premda i posred tužnih događaja koji nastaju po tolikim krajevima svijeta, kao što smo nedavno doživjeli. Svijetli nam istom prozračnom jasnoćom koja je vladala u Betlehenskoj noći prije dvije tisuće godina. Liturgija Svete noći to nam posebno uprisutnjuje svake godine za Božić, pružajući nam mir i spokojnost čak i u trenucima koji se mogu činiti najtamnijima. Papa Franjo je propovijedao: **Gospodinova prisutnost usred njegova naroda**

<sup>1</sup> Sveti Josemarija, Pismo, 14.2.1974., br. 2.

<sup>2</sup> Ef 3, 15.

<sup>3</sup> Izr 8, 30-31.

<sup>4</sup> Iz 9, 1.

**oslobađa od tereta i tuge ropstva i uspostavlja užitek i radost.**

**Također i mi, u ovoj blagoslovljenoj noći, došli smo u kuću Božju prelazeći maglu koja obavija zemlju, vođeni zovom vjere koja osvjetljava naš hod i ohrabreni nadom da ćemo naći „veliko svjetlo“. Otvarajući svoje srce imamo i mi mogućnost da promatramo čudo tog djeteta-sunca koje dolazeći s visine osvjetljava horizont<sup>5</sup>.**

Kćeri i sinovi moji: Božić, istinski blagdan radosti, konkretan je poziv da se klanjamo Bogu i da Mu zahvalimo za njegovu dobrohotnost. Tisuće nas koji se hranimo duhom Djela želimo – kao što je tvrdio naš Otac u razmatranju koje je držao za vrijeme ovih blagdana – *predstavljati sve ljude. Sigurni smo da (...) po svim krajevima svijeta – također i nekima gdje se progoni Crkva – ima vaših sestara i braće koji se osjećaju predstavnicima svih ljudi i govoreći Gospodinu: znamo da si se rodio danas. Dolazimo ti se klanjati u ime svih stvorenja: venite, adorémus; jer te riječi su odgovor svete Crkve na klicanje anđela koje se čulo u svijetu razbijajući stoljetnu šutnju*<sup>6</sup>.

Benedikt XVI. je prije deset godina rekao da na ove blagdane liturgija i narodna pobožnost koriste simbole koji nam najbolje objašnjavaju značenje Božića. Svjetlo i ukrasi bude želju za dobrim koje se nalazi u dubini ljudskog srca: „Svjetlo dobra pobjeđuje zlo, ljubavi svladava mržnju, života razbija smrt“<sup>7</sup>. Stoga, dok vidimo gradske ulice i trgove okićene blistavim svjetlima, sjećamo se da se ta svjetla odnose na drugo svjetlo, nevidljivo našim očima, ali ne i srcu. Dok im se divimo, dok palimo svijeće u crkvama ili osvjetljenje jaslica ili božićnog drvca u svojoj kući, naša duša se mora otvoriti istinskom duhovnom svjetlu koje dolazi do svih ljudi dobre volje. Bog s nama, rođen u Betlehemu od Djevice Marije, Zvijezda je našega života“<sup>8</sup>.

Potrudimo se kako se vanjski detalji koji kite Božić u kućama i na mnogim drugim mjestima ne bi sveli na proizvodnju *prskalica*<sup>9</sup>, već da budu sredstva koja olakšavaju da Isusa što velikodušnije primimo. Svojim ćemo oponašanjem pomoći da mnogi ljudi budu svjesni onoga što znači ta Sveta noć, kako bismo se svi ponašali kao dobra djeca Božja.

Promatrajmo Blaženu Djevicu Mariju koja sa svetim Josipom pazi na novorođenog Isusa u siromašnoj špilji koju im je pružio Betlehem. Običaj postavljanja Jaslica znači veličanstveni podsjetnik da je božanska Riječ uspostavila svoj boravak među nama<sup>10</sup>. Jaslice su izraz našega očekivanja, ali također zahvaljivanja onome koji je odlučio podijeliti naš ljudski život, u siromaštvu i jednostavnosti“<sup>11</sup>.

Ne dozvolimo da se zapostavi taj običaj u kršćanskim domovima. Započnimo ih postavljati iskrenom ljubavlju u svoju kuću – barem središnje figure – i podsjetimo na to prijatelje i poznanike. Mnogi od nas sjećaju se želje kojom smo od malena postavljali Jaslice, možda uz pomoć svojih roditelja i starije braće i sestara. Također je i naš Utemeljitelj uživao u sjećanju na te trenutke; ustvari je bilo prošlo već mnogo godina od njegova djetinjstva kada je pisao: *Božićna pobožnost. – Nije mi smiješno vidjeti te kako gradiš oko štalice brežuljke od papira i namještaš naivne likove od gline oko jaslica. – Nikada mi se nisi učinio više odrastao kao sada kada naličiš djetetu*<sup>12</sup>.

<sup>5</sup> Papa Franjo, homilija, 24.12.2014.

<sup>6</sup> Sveti Josemaría, bilješke s razmatranja, 25.12.1968.

<sup>7</sup> Benedikt XVI. govor na općoj audijenciji, 21.12.2005.

<sup>8</sup> *Isto*.

<sup>9</sup> Sveti Josemaría, *Put*, br. 247.

<sup>10</sup> Usp. *Iv* 1, 14.

<sup>11</sup> Benedikt XVI. govor na općoj audijenciji, 22.12.2010.

<sup>12</sup> Sveti Josemaría, *Put*, br. 557.

U betlehemske špilji dodiruju se nebo i zemlja, jer tamo se rodio Stvoritelj svijeta, Otkupitelj ljudi. Iz tog se mjesta širi jasnoća za sva vremena; također i za naše kojem je toliko potrebna ta božanska orijentacija. Dok se pripremamo *za ponovno slavlje Gospodinova dolaska i dok razmatramo kako je njegova radost biti sa sinovima ljudskim, ispunjamo se nadom: Deus prope est, Gospodin se nama uvijek približava, u svakom trenutku je s nama*<sup>13</sup>.

Završavam nekim riječima Rimskoga Poglavarara, koje nas pozivaju na pouzdanje u Boga i na nadnaravni optimizam. Govoreći o Božiću, postavlja nam neka pitanja: **Kako prihvaćamo Božju nježnost? Dopuštam li da me On dohvati, dopuštam li da me On zagrlji, ili Mu branim da se približi? (...). Najvažnije nije tražiti Ga, već dopustiti da On bude taj koji mene traži, koji me nađe i pruži mi ljubav. Ovo je pitanje koje nam postavlja Dijete svojom prisutnošću: Dopuštam li Bogu da me ljubi?**<sup>14</sup>.

Kao što dobro shvaćate, ne mogu zaključiti ove retke bez da ponovno zahvalim na molitvama kojima ste me pratili u danima boravka u Klinici Sveučilišta Navarra. Osjetio sam veliku potporu svih. Nastavite u jedinstvu s mojim nakanama koje se svode na molitvu za Crkvu i Papu, za vas, za cijeli svijet, kako bi se postigao mir i red koje je Krist, *Kralj mira*<sup>15</sup>, donio na zemlju.

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja

Vaš Otac  
+ Javier

Pamplona, 1. prosinca 2015.

---

<sup>13</sup> Sveti Josemarija, čestitka za Božić, prosinac 1968.

<sup>14</sup> Papa Franjo, homilija, 24.12.2014.

<sup>15</sup> Iz 9, 5.